

Svar (15/2 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

En gennemgang af de statistiske oplysninger om færdselsuheldene i 1982 viser, at der indtraf 538 uheld med personskade, hvor mindst én af parterne er kørt eller gået mod rødt lys. Dette svarer til ca. 7 pct. af alle personskadeuheld. Denne andel har været konstant i de senere år.

Rådet for trafikikkerhedsforskning har i en summarisk undersøgelse af uheldene i 1982 konstateret, at der ikke er betydende forskelle mellem lastbiler og andre biler med hensyn til hyppigheden af kørsel mod rødt lys. Det fremgår endvidere af rådet for trafikikkerhedsforskningens oplysninger, at kørsel eller gang mod rødt medførte i alt 663 personskader, heraf 26 dræbte. Mere end halvdelen af personskaderne, herunder 19 dræbte, indtraf blandt knallertførere, cyklister og fodgængere. I to tredjedele af disse tilfælde var det den lette trafikant, der gik eller kørte mod rødt lys.

Som det fremgår af de nævnte statistiske oplysninger, udgør færdselsuheld ved kørsel eller gang mod rødt lys en meget sammensat gruppe af uheld, hvor alle trafikantgrupper er involveret, og hvor det meget ofte er den svage trafikant, der overtræder færdselsreglerne.

Rådet for Større Færdselssikkerhed har gennem de seneste år fundet, at gennemførelse af færdselspropaganda mod kørsel over for rødt lys mest hensigtsmæssigt bør indgå i andre hovedkampagner. Dette emne har således været inddraget i Rådets kampagne om krydsning (1978), motorcykelkampagnen (1981), cyklistkampagnen (1982 og 1983) og fodgængerkampagnen (1983). Emnet vil endvidere indgå i Rådet for Større Færdselssikkerheds kampagnevirksomhed i dette forår.

Politiet deltager aktivt i de kampagner, der iværksættes af Rådet for Større Færdselssikkerhed, og har således i forbindelse med de nævnte kampagner gennemført en intensivt kontrol med hensyn til kørsel eller gang mod rødt lys. Herudover foretager politiet kontrol med kørsel eller gang mod rødt lys dels som led i den almindelige færdselskontrol, dels som mere målrettede kampagner.

Det er justitsministeriets opfattelse, at Rådet for Større Færdselssikkerheds kampagnevirksomhed og politiets færdselskontrol er

den mest hensigtsmæssige måde at søge at nedbringe det alvorlige antal af sager om kørsel eller gang mod rødt lys på. Justitsministeriet har anmodet Rådet for Større Færdselssikkerhed om ved tilrettelæggelsen af kommende kampagner fortsat at lægge vægt på dette emne og at overveje mulighederne for at fokusere yderligere på dette spørgsmål.

Spm. nr. S 14

Til *socialministeren* (6/2 84) af:

Agerschou (SF):

»Er det korrekt, at permanente brystproteser ikke hører til de hjælpemidler, der er godkendt som tilskudsberettigede efter § 58 i bistanndsloven, og hvad er i bekræftende fald årsagen?«

Begrundelse

Et kommunalt socialudvalgsmedlem har gjort spørgeren opmærksom på, at permanente brystproteser tilsyneladende ikke hører til de godkendte tilskudsberettigede hjælpemidler, der kan ydes støtte til efter § 58 i bistanndsloven. Derimod kan der ydes støtte til almindelige brystproteser samt skifteproteser, hvis samlede udgift angiveligt allerede efter 2 år overstiger udgiften til en permanent brystprotese.

Ministeren bedes oplyse, om dette er korrekt, og i bekræftende fald angive årsagen hertil.

Svar (14/2 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

»Efter bistanndslovens § 58 kan det sociale udvalg yde støtte til hjælpemidler til personer med invaliditet eller varig sygdoms- eller aldersbetinget svagelighed.

Socialministeren har – jfr. § 58, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 644 af 19. december 1983 om ydelse af hjælpemidler – fastsat nærmere retningslinier for, til hvilke hjælpemidler der kan ydes støtte.

I denne bekendtgørelses § 15 er fastsat, at der kan ydes hjælp til »væskefyldte brystproteser eller proteser, der må ligestilles hermed, til kvinder, som mangler det ene eller begge bryster«.